

OD NAŠICH PŘÁTEL

LESTERVILLE, So. Dak., dne 29. ledna 1913. — Ctěná redakce! Jsem pilným čtenářem a když tak o všem tom psaní a nářku rozvažuji, myslím, že snad žádný na světě není spokojen, každý na něco si nářká a i ten Rockefeller má nesnáze. Musí od svých milionů utíkat. Naposled někde na nějakém Titanu se utopil jako ten chudý. V městech napofád nářkají na drahotu, ať to tak zlé není. U nás dostanu za 50 centů misku masa, za 50c náručí vnitř, neb jaternie, za 5 centů bochník chleba, vajec má někdo až mu zbývá a to vše může jeden člověk vydělat za den. Malý buší bramborů si může objednat z Wisconsinu za 25c balíčkovou poštou. K tomu je u nás lacině pitiva, že by s ním mohl zavodňovat v Colorado suchopary. Za každým hostincem jsou za měsíc takové sklady soudků a beden, jako egyptské pyramidy. Není co nářkat. Farmáři ovšem více bohatnou, ale také se více napracují. Píši ze své zkušenosti, neb jsem farmařil 10 roků v Dakotě, 6 roků v Nebrasee a tři roky v Coloradu, kde jsem dvakrát v roce sil a 2krát sázel a ani jednou za tři roky nekldil. Farmer musí bojovat se všemi příhodami a pracovat neustále. Pracuje někdy až 16 hodin denně. Též před 28 roky jsem pracoval až 17 hodin denně. Ve dne jsem s hrstovou mašinou s voly sekal a při nich chodil pěšky a v noci hrstě vázal a při tom mne komáři zrovna dusili. Nyní mnohý řekne: Co pak je Vám! Máte peníze! 30 roků farmařit, možno, že také je budete mít. Farmař pilný nemá nikdy oddechu, on má stále práci i v neděli. Vezmu to od jara, jak sleze sníh. Farmař již zasívá. Někdy přijde domů zaprášený jako komínik, smyje prach, nají se a jede zas. Jak zasije, oře pro kornu, jak zoře, sází, pak hned vláčí, pak až do žní oborává. V žních pak aby se strhal, není-li koho přejednat. Úrodu přece chce dostat, ježto na ni pracuje celý rok. Po žních přijdou zrovna sena, pak orání, mláčení, potom vybírání korny a to je chvat, jako by chtěl za den doběhnout do New Yorku neb do San Franciska. Po vybírání korny je vše odvážet do trhu, vozit hnuj domů, sena a stále úklid zvířectva atd. A o což má za to více, nežli to najeden jako měšťan! Jen to dření! Až přijde výplata, tu dostaneme všichni stejné: Měšťan, jako farmer — to jest 6 střeveň při-3. Co po něm zbudu neví, jak s tím čas otočí. — Ještě se musím pochlubit, že jsem byl letos na výletě. Chtěl jsem putovat se suffražetkami ke guvernérovi a prosit za ně, by pro ně nějaký dobrý zákon usmíli, avšak ony, jak mne spatřily, začaly za mnou prašit kamením, že jsem měl strach, že mi oči v hlavě vytlučou, a proto jsem utíkal jako Turci před Černohorci, aneb jako Rakušani před "Prajem" v 66. Ještě stěší, že mám dobré nohy a rakouské poučení, že — kdo uteče, vyhraje! — Tak good by!

ně ve dvou dnech pošli. Další tři byli nemocni, ale ty jsme zachránili tím, že jsme do každého vili pint whiskey a mazali od uší k ocasu hřbet linimentem. Kdybychom si tak byli počínali hned z počátku, mohli jsme konečně zachránit. Nedávno jsem se sešel v našem městě s krajany z Comstock, Nebr., a sice s pp. Josefem Kuklíšem a Frank Olivou. Oba pánové jsou ryzí Češi. Tu jsme si o všem také společně u Ignáce Knota nějakou vypili i zároveň zapřivali nějakou národní, a — pak! Kam se hrabeš, Mojžíši, ale ta šla od fleku, neboť máme již ze staré vlasti na židy dopal. Byli bychom to protáhli ještě více, ale jelikož oba jmenovaní jeli na návštěvu k Janu Moravcovi, tak o půl čtvrté hodině odjeli drahou U. P. k Elba. Městečko naše se jim zamlouvalo, pravili totiž, že to zde dopadá skoro jako ve Vídni. Slibil jsem jim, že je v brzkou navštívím, neb pan Křikací má prý tam v okolí Comstock ještě dosti pozemků na prodej. Pan Kuklíš jest povoláním fezník a dosud prý svobodný, ale jak jsem pozoroval, zamýšlí se nejdříve svůj stav změnit, což když se stane, doufám, že mě na veselku pozve. Nyní musím již ukončit a půjdu na hon. Minule jsem měl snůlu. Přišel jsem pod strom, na něm sedí perliční slepička, připravím bambitku k lici, a fím! Slepička na stromě — ku-ku-ku! Zostřím tedy pozornost a po vojensku kleknu na jedno koleno a zase bře, ale ona zase ku-ku-ku. Můj jsem pět nábojů a vypálil všechny a slepička stále sedí. Tak musila být snad přimrzlá a sedí tam do dnes. Zdravím všechny čtenáře a spanilé čtenářky t. l. a redakci přejí hojnost dobrých odběratelů a svatou trpělivost.

Frank Buresh.

KIMBALL, S. D., 21. ledna '13. — Ct. redakce Pokroku! Dnes opět sdělují, co v naší osadě nového. Počasí máme nyní zde nad obvyklé pěkné, ovšem byly dříve též mrazy dosti tuhé, ba i sněhu napadlo, který však dlouho ležeti nezůstal. Přes den nyní jest teplo jako v měsíci květnu a jen v noci poněkud mrzne. — Minule v našem městečku též oheň vypukl. Na štěstí ještě, že to bylo právě u vodárny. Když totiž zamrzlé roury rozehrávali, vzňal se hnuj, jímž spodní bedněni pod kádí bylo obloženo a, ježto voda byla při ruce, nebyla dána příležitost ohni se rozšířit. — Slavná naše městská rada ustanovila nového policistu, který svoji službu 1. února nastoupí. Dále byl pořízen nový linač stroj a zavedeno lepší osvětlovací zařízení, čímž i lepších světel se nám dostane. Všem jest na nejvyšším čase, že u nás na různá zvelebení konečně dochází. Nu, dané jsou dosti vysoké a tak starostlivá městská správa může si už něco dovolit, či ne? — Dobrý náš přítel, p. Jan Pleek od Vega přijel se té oheňky ve svém auto do našeho města okázal, při kterémto příležitosti nám slibil, až bude pěkné počasí, že nás také provede a třeba až do Tyndall a zpět zavaze. Milý Jene, jen volnou a pozor na šepce! Zajisté dobře se pamatujel na svého dobrého známého V. Houšku, který už pod zeleným rokem odpočívá, a Jan Andera, že jest posud v nemocnici. Ve věku 21 let skončil ale pan F. Kalousek, zákeřnou chřipkou stížený. — Dnes, 21. ledna, sladkým poutem manželským spoutání byli i chrámu Páně na Bendon p. F. Kos se slečnou Marií Brávkovou. Dne 22. ledna též na Bendon manželskou věrnost si slibili slečna deera p. Jos. Wagnera s jakýmsi Američanem od Bijou Hills. Ženich, jehož jméno není mi známo, bude nejdříve pokřtěn a potom teprve svatební sňub slouží. Tentokrát končil a co nejdříve opětně se čtenáři sdělím, jak zde pokračuje. Sečtené strávím celý personál Pokroku a všechny et. čtenáře. Vše. Rozum, jed.

JULIAETA, Idaho, v lednu roku 1913. — Ctěná redakce Pokroku! Jsem již dlouho zvládnou zprávou do tohoto měsíčního listu z našeho zákoutí nenaspala, čísta tak nyní, aby čtenáři a čtenářky věděli, že kdekoli nějaká di-

ra zůstala, tu pánbiček zaepal Čechem. Dřív však, než se rozhovořím — nastává nám v tomto roce demokratický blahobyt, — vyslovují všem čtenářkám i čtenářům, jakož i celému personálu Pokroku Západu přání všeho nejlepšího v tomto novém roce. Zvláště svobodným a mladým i dozrávajícím čtenářkám tohoto listu, které pomýšlejí na změnu svého stavu a po nějakém fečném junáčku se ohlížejí, přejí, aby jakého si přejí, dostaly a s ním na vždy šťastny byly. Jen ne mnoho vybírat! Aby potom snad nemusily si zapřívát písničku: "Měla jsem holoubka..." A už špulim ústa, abych jí dál jen hvízdal. — A nyní hodlám psát o něčem jiném, totiž o krajanech. Je jich zde málo, pouze jediná rodina česká jest na farmě vzdálené 8 mil. Do města našeho jezdí nakupovat, dosud však nevím, jak se jmenují. V okolí Lapwai, asi 20 mil odtud, také prý sídlí Češi, ale jistotu nevím, neb o sobě v Pokroku Západu nedávají vědět. V Lewiston jest také jediná rodina, jmenovaní Filipi. To jest rodina pionérská, neb jest tam usazena již mnoho let. Také jsou tam dva jednotlivci, jichž ještě neznám. Na Nový Rok zajel jsem si do Moscow za jistou záležitostí a navštívil jsem tam dva krajany. Tu třetí rodinu jsem si nechal na podruhé. Pan Yangel má na hlavní ulici výstavní dům a v něm pěkně zařízenou krejčovskou dílnu. Bylo na něm viděti spokojenost, čehož mu ze srdce přejí. Byla tam také přítomna jeho paní s dvěma dítkami, snad proto, aby mu bylo veselí. Pan Yangel jest výborný krejčí, on i jeho paní jsou hodní lidé a se svým českým původem se nikterak netají, což mne velice těší. — Druhým krajanem, jehož jsem navštívil, jen pan A. Kulhánek, výborný to mistr obuvníků. Nenašel jsem ho doma, až teprve k večeru. Jak se mnou sdělil, byl v jednom blízkém městečku, kde byla lepší příležitost rozloučit se se starým rokem a přivítati rok nový. To já sám také rád dělám, poněvadž člověk má jen, co si na světě dopřeje, po smrti již nic nepotřebuje. Kamaráde z mokré čtvrti, zavdej si, jen se neopjí! To jest moje heslo. Vždyť jest to také dar boží a proto jest člověk rozumem nadaný, aby si to dovedl vyrobiti a také jest při tom zaměstnáno miliony lidí a vydělávají si svoje živobytí. V Spojených Státech proti této obživě ustavené brojí ten koukol Ameriky — ztrfštění prohibiční, k nimž sméle můžeme připojiti přívratence hlasovaého práva žen. To te mudranství vzniklo za vlády republikánské a Bryan jest demokratem, ale jeho county option jest také takovým koukolovým semenem. Všude jest tedy koukol mezi pšenice. V našem městečku jest tolik prohibičáků, že by je dvoudleté dítě snadno spočítalo. Oj bližieho se jara nastoupne snad s demokratickou vládou nějaká změna. Jsem zvědav, co nám demokratická strana nadrobí. Už nebyla kolik let u vesla, tedy to bude zajímavé. Toto si musím nechat zase na podruhé a vrátit se ke své návštěvě v Moscow. Tím třetím krajanem, u něhož jsem došel, nebyl, jest pan Francl, sládek na odpočinku. Nalezl jsem ho snadno, neb má krásnou eichelovou residenci, takřka na hlavní ulici, své jméno má na štítu. Vedle ní má své druhé stavení. Vypadá jako pevnost. Je z cementu a nade dveřmi stíví se zlatý nápis: F. Francl's Caffe, Restaurant. Skleněnými dveřmi nahlédl jsem dovnitř. Viděl jsem elektrickým světlem osvětlenou krásnou zařízenou jídelnu. Byl tam hosti, proto jsem nevytrhoval a nevkročil. V řadu za stavením našel jsem zbytky spáleniště pivovaru, který byl majetkem p. Francla. Nevím, jak se to stalo, že pivovar shořel, ale mám za to, že jest to také dílo těch fanatiků. Moscow jest pěkné město s krásnými stavbami. Také jest tam universita, již nyní navštěvuje přes 400 studentů. Město má pěknou polohu, krajina kolem jest úrodná, farmy jsou pěkné a velkýmí avocými zahrádkami. Asi 10 mil severovýchodně rozkládají se menší hory, tak zv. Thattu na Hills, porostlé jehličnatými lesy. Tam doleje se též na slata. Na večer jsem pospíchal na nádraží. Na trati, kudy jsem jel domů,

jest stanice Cornwall, kde jest usazen jeden starší krajan, jehož jméno nevím. Dále jest město Howell, jež skoro celé vlastní krajan pan Václav Glaser. Má nedávno městečka farmu, kterou pronajal a sám odstěhoval se do města a založil tam obchod morkou a obilím, jakož i dříví vyváží. Když jsme jeli kolem, stál pan Glaser právě venku, díval se po našem vlaku. Poněvadž však tam vlak nestaví, nemohl jsem mu ani ruku podat. Pak vlak přijíždí do Troy. V tomto městečku jsem bydlil před 17 léty asi půl druhého roku. Tehdy to byl vlastně jen sklád dříví asi se 250 obyvateli. Kolem dokola se rozkládaly velké lesy, které byly silně káceny. Dnes se okolí města úplně změnilo. Lesy jsou pokáceny na několik mil, kol města jsou farmy. Mlýn už tu byl v mých dobách. Nyní jsou k němu přistavená velká skladiště na obilí a Packing House na ovoce. Také jsou tam dvě sušárny a pila. Troy je osvětleno elektricky. Když tak pozoruji ty lesy, myslím si, že kdyby byly ve vlastním krajaně, že by jich tak nebyli vyhubili, protože oni pamatují také na zadní kola. Lesy se mají šetřit, neb přinášejí velké užitek. — Jarního a letního času máme tu též zpěvavé ptactvo jako ve staré vlasti, pěnkavy, sýkorky a stehlíky. Tito rádi sklízejí prosu a mák. Také jsou tu skřivani, kteří se vznášejí vysoko k nebi a zpívají svou krásnou, velebnou píseň. Když jsem ho tu poprvé v máji zpívatí uslyšel, sedl jsem si na trávník a poslouchal jsem jej. Bylo mi tak, jakobych byl ve staré vlasti za tou velkou louží, v drahé Moravěnce, kterou snad již nikdy nespátřím. Jestli pak si na to také někdy vzpomene, vy, kteří pocházíte z Čech a Moravy? Zádám Vás, etně čtenářky, kdo ví o nejlepší prostředku proti revmatismu, aby jej sdělil zde p. V. J. Kolářovi. Pohřešujeme tu dobrého českého fezníka a on se sem hlásil. Psal mi, že by ještě rád něco peněz vydělal, ale zatím se rozmohl na ten prokletý revmatism. Ze srdce mu přejí, by se co nejdříve pozdravil. — Máme tu sněhu na dvě stopy; již dlouho ho tady tolik nebývá. — V Lewiston se pomýšlí na stavbu nové elektrické dráhy. — Naši Indiáni kmene Nez Perce jsou již hodně vzdělaní, tak že se s nimi dá dobře obchodovat. — Vejce zde stojí 45 centů tučet, maslo libra taktéž, brambory od 50 do 60 centů pytel. Pšenice zde byla číslo první a skoupil ji mlynář. Už musím přestat, a bych nezabral mnoho místa. S pozdravem všem, zůstávám

tvůj "pán" jest prvorozený její syn. Myslí jsem, že můj bratr takový není, a tu se mi dostalo příležitosti. Jednu noc dostavil se starosta a četník. Bylo asi po půlnoci. Matka byla celá ustrašená. Starosta se omlouval a též chlácholil matku, aby se nebála. Četník však houkl: Kde je Jan? Pravila, že neví. Četník napsal něco do své knihy a odešel se starostou. Té noci jsme již nespali. Kdykoli šel četník do vsi patrolou, vždy se stavěl u nás, vše prohledal, kde jaké psaní přečetl, ale stopa žádná. Nemohli jsme se dovédti, co se s Janem stalo. Ale jednoho dne přišel domů František a tu jsme se dověděli celou pravdu. Řekl nám, že jel do Ameriky. Měl prý konati evičení a ujel před ním. Když se to rozhlásilo, četníci nás již neobtěžovali. Po dlouhých letech i já jsem se odhodlal odjeti do této zámořské země. Těšil jsem se, že toho voce. Podal jsem tady vyhledám. Ten dvačetník mne přece poutal. Neměl jsem nikdy proti němu nenávisť, naopak, jakási touha stále mne trýznila, abych jej ještě jednou spatřil. Dal jsem oznámku do "Minnesotského Pokroku" a prostřednictvím pana Strada ze St. Paul, Minn., došli mne dva dopisy. Za to mu vřele děkuji, starému veteránu českému. Chopil jsem se péra a psal tomu velkmu pánu, ale neodepsal mně. Nu, snad se na mne hněvá pro matku. Ale já mu přece nezalívám. Prosim čtenáře za prominutí a zdravím je srdečně. Vojtěch Touš.

DWIGHT, Nebr., v lednu roku 1913. — Ctěná redakce Pokroku Západu! Prosim za prominutí, že jsem se opozdil s předplatným na Vaše časopisy, Pokrok i Venkov. Byl bych se předplatil již dříve, ale nemohl jsem se k tomu dostat. Zaslám Vám tedy \$2.50 na čba časopisy a za premii chei šidlo za doplatek 30 centů. Zároveň posílám deset centů na semena. Měl jsem opravdu již strach, že mi zastavíte Pokrok i Venkov. To by bývalo pro mne nepřijemné, poněvadž bych byl nerad, kdyby mně jen jediné číslo nedošlo. Nemohu se přístřho čísla ani dočkat jak Pokroku, tak zvláště Venkova. S pozdravem

Stor's Triumph BEER

F. J. KUGLER

vykonává práci zednickou jakož i plastýfskou, cementové chodníky a schody, cisterny a vůbec vše, co do oboru toho spadá. Rychle a za ceny nejmírnější. Za práci v každém ohledu se ručí. 2517 Jič. 12. ulice. OMAHA, NEBRASKA. Volejte telefonem: Douglas 7446.

Moderně zařízený a největší feznický a uzenářský závod vlastní nejstarší fezník, V. F. KUNCL, č. 1244 So. 13th St., Omaha. Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého různého masa, jakož i znamenitých domácích uzenářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoli jinde. Zboží možno objednatí telefonem: Douglas 1199.

Nejmodernější na jižní straně města feznický a uzenářský závod vlastní v č. 1401 Jižní 16. ul. CYRILL HRONEK Čerstvé maso, jakož i výrobné uzenářské výrobky a vešleka drůbež se dováží. Zavolejte tel. Douglas 1316.

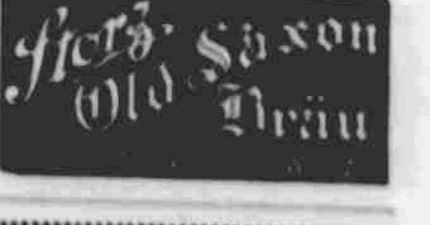
Sprácky jsou naší zelátností Rozpřty a ochotou vyhotovíme John J. Ostronich plumbařství, zavádění páry a plynu Dávám též nové pumpy do studní a cisterny a též je spravuji. 1414 Jižní 13. ul. Omaha, Nebraska. Telefon Tyler 1299.

Zavádění plynu, vytápění parou, horkou vodou neb vzduchem a plyních pump společně vykonává ANTON YAGER, plumbař v č. 1234 So. 13. St. Nové pumpy do studní a cistern. Za sprácky všeho druhu račí. Phone: Res. Douglas 6012, Office: Douglas 8276. 12-1f

Kdo by si přál dobrou česká a laciná jídla, ať přijde do nově upraveného restaurátu k V. NUDEROVI, roh 14 a William ul. Taktéž máže pp. cizincům posloužiti čistými pokoji. 41f

Věštíkyne a hadačka z ruky Poví Vám o Vaší minulosti, přítomnosti a budoucnosti, poukáže Vám na příležitosti obchodní, šťastný sňatek, spekulace a právní pře. MADAM A. DONELL 1900 Farnam ul. OMAHA — NEBRASKA.

Grocery a feznický obchod vlastní v č. 1622 So. 16. St. Omaha. HENRY P. MARQUARDT. Čerstvé uzenářské zboží, tříkrát týdně a jaternický kalib posílá. Krajan Pánek Vás obslouží. Tel. Doug 2780. 25-1f

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu u WOODMEN of the WORLD (Monsieur Seltz) české tabory v Omaze a South Omaha. NOZKY "Lucky Grip", nejlepší pro každou domácnost a přednostněm na Pokrok a Venkov za doplatek 25c.